

[Udenrigsministeren.]

været inde på. Måden at komme uden om dette ømme punkt på er altså, at vi yder toldfrihed, kommer ind på at give adgang for udviklingslandenes varer på dette område. Man har angrebet disse satser fra udviklingslandenes side, og vi har også indtaget en positiv holdning og ændret på vore toldpositioner for visse varer; bl. a. for håndvævede bomuldstekstiler er der blevet en ordning fra 1. juli 1968 — det var én af de ting, det ærede medlem hr. Poul Dam berørte; her er der altså truffet en ordning. Vi har også været inde på særlige toldnedsættelser for varer, som udviklingslandene særlig ville være interesset i.

Men det er rigtigt, at der er andet end dette, hvis vi skal nævne de ømme punkter. Der er bl. a. alle de første kapitler i toldpositionerne, nemlig dem, der berører landbrugsvarerne. Der har vi indtaget det standpunkt, at disse restriktioner kan ikke afvikles, så længe dansk landbrugseksport møder restriktioner hos vore vigtigere samhandelsspartnere. Der må være en vis lighed her. Jeg føjer til, at de restriktioner, der vedrører frugt og grønsager, kun oprettholdes i den periode, hvor danskproducerede varer afsættes. I øvrigt er vi i gang med liberaliseringer, og vi kommer hvert eller hvert halve år et skridt frem på den vej.

Endelig er der nogle specifikke varer, som kunne nævnes; der er en vare som sukker, der er hvede, og der er kaffe; det er vel nok de vigtigste ting. Vi har ikke egentlige handelsmæssige hindringer, som udviklingslandene ville betegne som værende til gene for deres eksport.

Det ærede medlem hr. Per Møller talte om UNCTAD-konferencens og UNCTADs mange ord og komiteer og bjerge af dokumenter — og det er en indvending, som man ikke kan andet end nikke bejaende til, og det gælder ikke bare i UNCTAD, men i mange internationale sammenhænge — men sagde, at der dog var sket fremskridt, om end de var små. Det er en tankegang, som jeg gerne vil understrege. Hr. Per Møller understregede også det vigtige i at afskaffe det system, at u-landene diskriminerer mod vore produkter til fordel for store industrilandes, altså det man kalder de omvendte præferencer.

Det ærede medlem hr. Stinus var inde på

en lang række spørgsmål, og jeg har allerede berørt nogle af dem. De ikke-toldmæssige handelshindringer var ét af dem. Dette dækker over et antal foranstaltninger af meget forskellig karakter, ikke bare imellem u-lande og industrilande, men også imellem industrilandene indbyrdes, som er af virkelig restriktiv karakter i mange tilfælde. Der er ingen tvivl om, at hr. Stinus har ret, når han peger på, at de ikke-toldmæssige handelshindringer kan vise sig at være alvorlige for u-landenes muligheder for at oparbejde en høj og stabil eksport til industrilandene.

Når vi ikke i New Delhi kunne gå ind for den foreslåede konsultationsprocedure inden for UNCTADs rammer, hænger det sammen med, at disse konsultationer næppe ville have givet positive resultater i det forum, og med, at disse problemer allerede er optaget til drøftelse i en anden international organisation, nemlig GATT, som efter vor opfattelse er bedre egnet til at behandle disse spørgsmål.

Efter afslutningen af Kennedyrundens toldforhandlinger vedtog man i GATT et nyt arbejdsprogram, som også omfattede disse spørgsmål. Det er sådan, at GATTs industrivarekomité er langt inde i gennemgangen af de herhenhørende problemer; foreløbig har man opregnet 37 arter af vigtigere, ikke-toldmæssige handelshindringer, der spænder over forskellige hovedområder såsom regeringsindgreb, regeringsdeltagelse i handel, procedure af told- og afgiftsmæssig karakter og ikke mindst normkrav inden for industrien og normkrav på helbredsmæssige og sikkerhedsmæssige områder, diskrimination med hensyn til prisfastsættelse og meget mere.

Jeg gør opmærksom på, at inden for GATTs rammer er der også oprettet et International Trade Center, som drives af GATT og UNCTAD i fællesskab med henblik på at overføre viden til udviklingslandene på handelens område. Denne bemærkning er også et svar på et spørgsmål fra hr. Poul Dams side. Jeg kan føje til, at når det ærede medlem spørger, om vi vil stille forslag om et statshandelskammer, tror jeg, jeg må bedrøve hr. Poul Dam med, at det nu nok ikke kommer fra denne regering. Men vi har i udlandet handelsrådgivere og handelskyndige tilknyttet forskel-